

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE NR. 120/21
Luxembourg den 7. juli 2021

Dom i sag T-668/19
Ardagh Metal Beverage Holdings mod EUIPO

Retten tager for første gang stilling til registreringen af et lydmærke, der er indgivet i lydformat

En lydfil, der indeholder den lyd, der opstår ved åbningen af en drik på dåse, efterfulgt af stilhed og en brusen, kan ikke registreres som varemærke for forskellige drikkevarer og for metalbeholdere til opbevaring eller transport, for så vidt som den ikke har fornødent særpræg

Ardagh Metal Beverage Holdings GmbH & Co. KG havde indgivet en ansøgning om registrering af et lydmærke som EU-varemærke til Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO). Dette tegn, der blev indgivet via en lydfil, henviste til den lyd, der opstår ved åbningen af en drik på dåse, efterfulgt af stilhed i ca. et sekund og en brusen i ca. ni sekunder. Ansøgningen om registrering blev indgivet for forskellige drikkevarer og metalbeholdere til opbevaring eller transport.

EUIPO afslog denne registreringsansøgning med den begrundelse, at det ansøgte varemærke manglede fornødent særpræg.

I sin dom frifinder Retten EUIPO og tager for første gang stilling til registreringen af et lydmærke, der indgivet i lydformat. Den præciserer kriterierne for bedømmelsen af lydmærkers fornødne særpræg og forbrugernes opfattelse af disse varemærker i almindelighed.

Retten bemærkninger

Retten bemærker indledningsvis, at **kriterierne for at vurdere lydmærkers fornødne særpræg¹ ikke er forskellige fra dem, der finder anvendelse på andre varemærke kategorier, og at et lydtegn skal besidde en vis prægnans, der gør det muligt for den tilsigtede forbruger at opfatte det som et varemærke og ikke som et funktionelt element eller som en angivelse uden nogen egen iboende egenskab²**. Forbrugeren af de omhandlede varer eller tjenesteydelser skal således alene i kraft af opfattelsen af varemærket, uden at dette kombineres med andre bestanddele, såsom bl.a. ord- eller figurbestanddele eller andre varemærker, kunne skabe en forbindelse med deres handelsmæssige oprindelse.

For så vidt som EUIPO anvendte den retspraksis³ analogt, hvorefter kun et varemærke, der afviger betydeligt fra normen eller branchesædvanen, ikke mangler fornødent særpræg, fremhæver Retten dernæst, at denne retspraksis er blevet udviklet med hensyn til tredimensionale varemærker, der består af selve varens form eller emballage, selv om der findes en norm eller branchesædvane vedrørende denne form. I dette tilfælde vil den berørte forbruger, som er vant til at se en eller flere former, der svarer til normen eller branchesædvanen, imidlertid ikke opfatte det ansøgte varemærke som en angivelse af den handelsmæssige oprindelse af de varer, der er omfattet af varemærkeansøgningen, hvis den form, som varemærket består af, er identisk med eller ligner den eller de sædvanlige former. Retten tilføjer, at denne retspraksis ikke fastsætter nye kriterier for bedømmelsen af, om et varemærke har fornødent særpræg, men begrænser sig til at

¹ Som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14.6.2017 om EU-varemærker (EUT 2017, L 154, s. 1).

² Dom af 13.9.2016, Globo Comunicação e Participações mod EUIPO (Lydmærke) ([T-408/15](#), præmis 41 og 45, jf. tillige pressemeddelelse nr. [93/16](#)).

³ Jf. bl.a. dom af 7.10.2004, Mag Instrument mod KHIM ([C-136/02 P](#), præmis 31).

præcisere, at gennemsnitsforbrugerens opfattelse således ikke nødvendigvis er den samme, når der er tale om et tredimensionalt varemærke, som når der er tale om et ord-, figur eller lydmærke, der består af et tegn, som er uafhængigt af varernes udseende. Retten fastslår derfor, at den nævnte retspraksis vedrørende tredimensionale varemærker i princippet ikke kan anvendes på lydmærker. Selv om EUIPO med urette havde anvendt denne retspraksis, konstaterer Retten imidlertid, at denne fejl ikke kan behæfte argumentationen i den anfægtede afgørelse, der ligeledes er støttet på en anden grund, med fejl.

Hvad angår denne anden grund, der vedrører den relevante kundekreds' opfattelse af det ansøgte varemærke som en funktionel bestanddel af de omhandlede varer, bemærker Retten dels, at **den lyd, der opstår i forbindelse med åbningen af en dåse, henset til den omhandlede varetype, rent faktisk anses for en rent teknisk og funktionel bestanddel. Åbningen af en dåse eller en flaske er nemlig uadskilleligt forbundet med en teknisk løsning, der angår håndteringen af drikkevarer med henblik på at indtage dem, hvorfor en sådan lyd ikke vil opfattes som en angivelse af den handelsmæssige oprindelse for disse varer.** For det andet forbinder den relevante kundekreds straks lyden af brusende bobler med drikkevarer. Retten bemærkede endvidere, at **lydbestanddelene og stilheden i ca. et sekund, set i deres helhed, ingen iboende egenskab har, der gør det muligt for dem at blive opfattet af denne kundekreds som en angivelse af den handelsmæssige oprindelse for disse varer.** Disse bestanddele har ikke tilstrækkelig prægnans til at adskille sig fra lignende lyde på området for drikkevarer. Retten bekræfter således EUIPO's konklusioner angående det ansøgte varemærkes mangel på fornødent særpræg.

Endelig tilbageviser Retten EUIPO's konstatering af, at det er usædvanligt på markeder for drikkevarer og drikkevareemballage at angive en vares handelsmæssige oprindelse kun ved hjælp af lyde, med den begrundelse, at disse varer er lydløse, indtil de indtages. Retten bemærker, at størstedelen af varerne nemlig er lydløse i sig selv og først fremstiller en lyd på tidspunktet for deres forbrug. Den blotte omstændighed, at en lyd først kan opstå ved forbruget af en vare, betyder således ikke, at anvendelsen af lyde til at angive en vares handelsmæssige oprindelse på et bestemt marked stadig er usædvanlig. Retten forklarer imidlertid, at en eventuel fejl fra EUIPO's side i denne henseende ikke medfører annullation af den anfægtede afgørelse, da den ikke ville have haft nogen afgørende indflydelse på denne afgørelses konklusion.

BEMÆRKNING: EU-varemærker og EF-design er gyldige i hele Den Europæiske Union. EU-varemærker eksisterer parallelt med nationale varemærker. EF-design eksisterer parallelt med nationale design. Ansøgninger om registrering af EU-varemærker og EF-design indgives til EUIPO. Søgsmål til prøvelse af EUIPO's afgørelser kan anlægges ved Retten.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder og ti dage efter forkyndelsen af denne. Appellen er undergivet en procedure med forudgående bevilling. I denne henseende skal appellen vedlægges en anmodning om bevilling, hvori der redegøres for det eller de vigtigste spørgsmål, som appellen rejser for EU-rettens ensartede anvendelse, sammenhæng eller udvikling.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Presse- og Informationsafdelingen: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127.

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106